

és cölöplyukak mellett megfigyeltünk két műhelyszerű épületegyüttest, egy, a nyomvonalban hosszában húzódozó, feltehetően fa és föld szerkezetes, erődített árkot, melyet a fagerendák kiégetésével erősítettek meg. A telepen előkerült egy bolygatatlan, rönkkoporsóban eltemetett fiatal nő sírja is.

A település leletanyagában a jellegzetes felfényezett, korongolt edénytöredékek mellett feltűnő a kézimalmok és töredékeik nagyobb mennyisége, valamint a különféle salakanyagok jelenléte.

BALOGH CSILLA – TÜRK ATTILA

222. Kistelek határa

(Csongrád megye) Sza, A, Á

27/2 lelőhely (M5 4. lh.): 2003. szeptember 1. és október 18. között folytattunk megelőző feltárást az M5 autópálya Csongrád megyei szakasza nyomvonalának előzetes feltárása során. A feltárt terület nagysága: 6184 m². A lelőhely az autópálya nyomvonalához K felől csatlakozó felüljáró nyomvonalában található. Korábban az ide húzott 5 m széles és kb. 10 m hosszú kutatóárokban Vályi Katalin és dr. Horváth Ferenc a tiszai kultúra (?) egy objektumát tárta fel 1999-ben, de a terület mély fekvése miatt akkor az ásatást nem lehetett folytatni.

A 2003. évi feltárás során avar kori műhelytelep részlete került elő, a gypvasérc kitermelésére szolgáló gödrökkel, a telephez tartozó kutakkal, illetve szarmata kori körárkos-halmos temetőrészlet (két kirabolt sír); összesen 77 objektum.

27/71 lelőhely (M5 57. lh.): 2003. október 6. és december 3. között végeztük el 8851 m²-nyi területen az előzetes feltárást.

A lelőhelyen mindeddig 98 objektumot tártunk fel, amelyek egy része a szarmata korból származó, kb. fele részben körárkos-halmos temetkezés (33 sír), másik része Árpád-kori telepjelenség, főként árkok. A régészeti jelenségeket a nyomvonalban lehatároltuk, további terület feltárása nem indokolt. A megnyitott területen azonban a munka 2004-ben még folytatódik.

BENDE LÍVIA – LŐRINCZY GÁBOR

223. Kiszombor, Kiszombor-C lelőhely

(Csongrád megye) LT, Sza, H

2003. április 25. és május 30. között a Magyar Tudományos Akadémia Régészeti Intézete és a Móra Ferenc Múzeum hitelesítő feltárást folytatott a területen, a Magyar Tudományos Akadémia Régészeti Intézete és a Szegedi Biológiai Központ Genetikai Kutatóintézete által vezetett NKFP pályázat – a *Történeti Genetika a magyar ethnogenezis kutatásában* – keretében.

A lelőhely az óbébai út Ny-i oldalán Kiszombortól 1,5 km-re DNy-ra fekszik. Középpontjában egy 3 m magas kurgán áll. Móra Ferenc két ásatást végzett e lelőhelyen, először 1928. augusztus 21. és szeptem-

ber 20. között, amikor 31 honfoglalás kori sír tárt fel. Ezt követően – a Kiszombor-E temetővel párhuzamosan – 1930-ban további 2 sírt tárt fel. Móra főként a lelőhely D-i és Ny-i oldalán ásott, illetve rövid ideig az északin is.

Az újabb ásatás fő célja a lelőhely pontos feltérképezése mellett az volt, hogy a kurgán körüli honfoglalás kori temető esetleges további sírjait feltárja. A munka során a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal és az Ásatási Bizottság előírásának megfelelően a lelőhely közepén fekvő kurgán hossz tengelyei mentén 5 m széles tanúfalakat hagytunk a kurgánt körülölelő, mezőgazdasági művelés alatt álló kiemelkedésen. Jóllehet a felszínen számtalan, a mezőgazdasági művelés által megbolygatott csont, illetve leletanyag, továbbá több helyen a szántás barázdáiban a sárgás színű altalaj is megfigyelhető volt a kurgántól mindössze néhány méter távolságban, a tanúfalat egészen a kiemelkedés aljáig meghagytuk. A tanúfalak közötti területeket a K-i, D-i és Ny-i oldalon feltártuk, az É-i negyedre azonban érintetlenül hagytuk. Mivel a bolygatást nem szenvedő, művelés alól kivont halmot nem kívántuk feltárni, a fent nevezett módszerrel minden kétséget kizáróan tisztázni kívántuk – jelentősebb károkozás nélkül –, hogy a kurgán körüli kiemelkedés a kurgán része, vagy pedig a kurgánt egy természetes kiemelkedés tetejére építették. A feltárások során őskori jelenségek előkerülésével is számolnunk kellett.

Négy kutatóárokban és 3 szelvényben összesen 508,28 m² területet és 46 objektumot tártunk fel, s így a feltárt temetőrészek vizsgálatát a jövőben újabb kutatások kell, hogy kövessék. A kurgán előterébe eső szelvények területének felszíni megfigyelését és dokumentálását követően gépi és kézi humuszolás következett. Külön figyelmet fordítottunk arra, hogy a tanúfalból megállapítható-e az, hogy jelen esetben a megkutatott terület áll-e valamilyen relációban a kurgán tényleges, a mezőgazdasági művelés alól kivont területével. Ezek alapján egyértelműen eldönthető volt, hogy a kurgán előtere azért magasodik ki a környezetéből, mert egy olyan, korábban meglévő földtani képződményről (magaspartról) volt szó, amelyre később a kurgánt is emelték.

A feltárás során megnyitott három szelvény, valamint az előírt tanúfalak menti kutatóárkokból több korszak emlékei kerültek elő. A szelvényekben kelta, szarmata és honfoglalás kori sírok, illetve leletanyag hiányában pontosabban nem keltezhető telepobjektumok kerültek elő.

A Kiszombor-C lelőhelyen számos kelta La Tène B2-C1 korszakára keltezhető temetkezést sikerült feltárnunk. A birituális temető előkerült sírjainak temetkezési szokásai, illetve mellékletei szkíta és kelta elemeket egyaránt tartalmaztak.

A honfoglalás kori temető Móra jegyzetei alapján a 10. század második felében indult és a 11. században is tovább folytatódott.

Az új feltárások során három új temetkezést, közöttük egy pénzzel keltezhető, lószerszámot, szablyát és baltát tartalmazó sírt találtunk, mely – jóllehet az egészben eltemetett ló valószínűleg tévedés –, de esetleg megerősítheti a pogány rítus továbbélését a 11. században.

A feltárt szelvényekben megfigyelhetőek voltak Móra Ferenc ásatásának kutatóárkai is. A Móra kutatóárkok igen sűrűn és főként a kurgántól Ny-ra fekvő domboldalon kerültek elő. Móra általában ÉNy-DK tájolású árkokkal dolgozott, melyeket minden esetben teljesen igyekeztünk feltárni. A kutatóárkokban a megbolygatott sírok antropológiai anyaga feküdt, valamint számos olyan tárgy, melyet egykor a sírban a csontok között hagytak másodlagos helyzetben.

Az ásatáson megfigyelt rétegtani viszonyok azt igazolták, hogy a kurgán egy természetes kiemelkedésen áll, így az egész domb nem része az őskori régészeti jelenségnek.

Konzulensek: Marton Tibor (MTA RI), Szalontai Csaba (MFM), Mende Balázs Gusztáv antropológus (MTA RI).

LANGÓ PÉTER – TÜRK ATTILA

224. Kiszombor, Kiszombor-E lelőhely

(Csongrád megye) R, A, Ge, H

2003. március 27. és május 20. között a Magyar Tudományos Akadémia Régészeti Intézete és a Móra Ferenc Múzeum hitelesítő feltárást folytatott a területen, a Magyar Tudományos Akadémia Régészeti Intézete és a Szegedi Biológiai Központ Genetikai Kutatóintézete által vezetett NKFP pályázat – a *Történeti genetika a magyar ethnogenezis kutatásában* – keretében.

A lelőhely Kiszombortól DNy-i irányban, 2 km távolságra, az óbébai úttól 300 m-re ÉNy-ra található. Móra Ferenc 1930. szeptember 5–19. között a területen összesen 49 sírt tárt fel kutatóárkokkal (Kis János tanyája körül).

Az ásatás során 4700 m² felületet tártunk fel. A Ny-i oldal kivételével, ahol még néhány avar sír jelentkezett, valamennyi irányban megtaláltuk a lelőhely szélét, a D-i oldalon pedig egy kettős osztatú árkot, mely valószínűleg a *honfoglalás kori* temetőt határolta. A feltárás során 121 objektumot bontottunk ki. A kibontott objektumok jelentős része a korábban már feltárt avar és honfoglalás kori temetőhöz tartozott. A feltárás során három más időszakra datálható temetkezés is előkerült.

Előkerült egy újabb zsugorított rítussal eltemetett őskori váz (20. objektum), mely a Móra által megtalált zsugorított temetkezéssel képezhet egy időhorizontot is, és feltételesen a *rézkorra* keltezhető. A 6. és 7. objektum a bennük feltárt leletanyag alapján valószínűleg *korai népvándorlás kori* és összekapcsolható a Móra által germánként meghatározott sírral. A Kiszombor-E temető esetében a 10. századi sírok közül 3 teljesen in situ volt, vagyis ezeket Móra nem találta meg (33., 98., 104. objektum). A három bolygatatlan sír közül kettőben volt

részleges lovas, lószerszámot tartalmazó temetkezés (33., 104. objektum), míg egy esetben a juvenis váz szuperpozícióban volt egy avar kori fülkesír rablóaknájával (98. objektum, amely alatt feküdt a 118. objektum). A további honfoglalás kori sírokat Móra a párhuzamosan futó kutatóárkokkal megtalálta és feltárta (31., 32/a., 34., 68., 105., 109., 121. objektum).

A hitelesítő feltárás nyomán előkerült régi és új sírok megerősítették a Móra Ferenc által készített temetőterképen látható elrendezést, mely szerint a két temető területe fedi egymást. A *honfoglalás kori* temető teljes egészében beleesik az avar sírok közé, amint ezt jól mutatja a 98. objektum magyar és a 118. objektum avar, vagy a 121. objektum magyar és a 120. objektum avar fülkesír egymással való szuperpozíciója. Egyes sírok esetében a feltárás során nem tudtuk eldönteni, hogy azok a 10. századi temetőhöz kapcsolódtak-e, vagy pedig a korábbi avar temetőhöz (21., 29., 66., 73., 74. objektum). Ezeknél a síroknál Móra kutatóárkai annyira roncsolták a jelenségeket, hogy a sírgödör falai is elbontásra kerültek, így azok tájolása alapján sem tudtuk keltezni őket.

Összesen 51 biztosan *avar kori* temetkezést tártunk fel. Az avar temető a korai és a közép avar kor első felére keltezhető. A temető jellegzetes kései típusú fülkesíri, valamint saroglyás temetkezései sok esetben rablottak voltak. A rablás időszaka biztosan a 10. századi temető létrejötte előtt bekövetkezett, hisz a temetőben van példa arra, hogy a rablógödörre ráásnak egy honfoglalás kori temetkezést. Az avar temetkezések jelentős részét már Móra is megtalálta, azonban számos kirabolt fülkesír esetében nem tárta fel a temetkezés fülke részét, a kutatóárkok alatt sok esetben megfigyelhető és feltárható volt ez a jelenség.

Konzulensek: Kúrti Béla (MFM), Mende Balázs Gusztáv antropológus (MTA RI). A fülkesírok szakszerű feltárást Balogh Csilla, Bende Livia és Lőrinczy Gábor nyújtott segítséget.

LANGÓ PÉTER – TÜRK ATTILA

225. Kiszombor, Tanyahalom-dűlő (Feltételezett Kiszombor-F lelőhely)

(Csongrád megye) A

2003. március 15. és május 10. között a Magyar Tudományos Akadémia Régészeti Intézete és a Móra Ferenc Múzeum hitelesítő feltárást folytatott a területen, a Magyar Tudományos Akadémia Régészeti Intézete és a Szegedi Biológiai Központ Genetikai Kutatóintézete által vezetett NKFP pályázat – a *Történeti genetika a magyar ethnogenezis kutatásában* – keretében. Az ásatás célja a falutól DNy-ra 1,8 km távolságban fekvő, Móra Ferenc által részben feltárt temető hitelesítése volt. A lelőhelyet a mai Tanyahalom-dűlőben a JATE Régészeti Diákköre 1975-ben azonosította, melyet sikerült megtalálnunk a felszínen maradt csonttöredékek és egy 1927-es kataszteri térkép alapján.